

ÎNCĂ O DATĂ, DOAMNE

(Just One More Time, Lord)

20 ianuarie 1963, seara
W.M. Branham
Phoenix, Arizona, SUA

**Tradusă de fr. Frank în timpul
predicilor din Krefeld**

Bună seara prieteni! Este un privilegiu să mă aflu în seara aceasta aici și să ascult împreună cu voi aceste cântări. Este ca o sărbătoare. Mă bucur de cântările care au fost cântate cu o adevărată râvnă. Eu îl urmăream pe Jimmy. O, dacă noi am putea fi atât de cuprinși de Dumnezeu în viața noastră așa cum a fost cuprins el când a cântat, atunci noi toți am propăși. Eu îl prețuiesc pe acest tânăr și pe tatăl lui care este un bun prieten de-al meu. Acum doresc să pun o întrebare: aceste doamne care au cântat „Eu doresc să vorbesc cu El”, sunt același grup care a cântat acum mulți ani când am fost eu aici? Peste tot se găsesc aceste cântări. În ceasurile întristării de fiecare dată am rostit aceste cuvinte și am cântat această cântare: „Eu doresc să vorbesc cu El”. Jimmy Maguire, o ai înregistrată pe benzi? Deseori îmi amintesc și mă gândesc la aceasta: El m-a iubit când calea mea mai era întunecată. Am ascultat cu mare plăcere cântările acestea minunate. Nu sunt sigur, dar cred că același grup va cânta și la conferința oamenilor de afaceri de duminică viitoare, de la ora două. Dacă vă plac aceste cântări puteți veni la Tucson să le ascultați; acolo puteți cânta și voi și sunt sigur că va fi o mare binecuvântare pentru toți oamenii de acolo.

Măine seară vom fi în Tucson, în sala de conferințe a hotelului Ramada Inn. Voi toți înțelegeți că Phoenixul este doar periferia orașului Tucson. Sunt bucuros că voi sunteți în acest loc și că putem avea părtașie împreună în Arizona. Noi suntem sus pe deal, iar voi în vale. Suntem mai sus cu circa 600 metri decât voi, dar noi vă iubim și avem părtașie împreună cu voi în acest loc. Măine seară adunarea va avea loc în acel

loc, iar în următoarea seară într-o biserică din Sud pe care nu o cunosc. Marți, din nou, la „Adunările lui Dumnezeu”, iar joi va începe conferința. Voi sunteți atât de amabili. Noi am avut împreună un timp minunat de părtășie cu toate adunările. Este ca o vale a minunilor. Dumnezeu ne-a binecuvântat peste măsură. Cu siguranță El a binecuvântat peste așteptările mele. Totul a fost aglomerat. Oamenii stăteau în picioare și a fost o mare părtășie în jurul Cuvântului. Predicatorii au venit în vizită, păstorul Outlaw și alții au fost aici. Ne-am dus dintr-o adunare într-alta. Îmi place să avem părtășie împreună. Așa cum a spus bătrânul Bosworth care de vreo trei, patru ani este în slavă. El a spus: „Frate Branham, știi tu ce este părtășia? Este atunci când doi oameni sunt într-o barcă”. Aceasta este însemnătatea cuvântului din engleză „fellowship”.

Dacă privesc peste adunare îi observ pe prietenii mei care au venit din Kentucky, Indiana, Ohio și din alte părți. Ne bucurăm că sunteți aici. Poate vor mai veni și alții din alte adunări. Domnul să vă binecuvânteze mult. Eu voi rămâne doar scurtă vreme aici, pentru că în seara aceasta trebuie să-mi duc familia acasă, iar apoi mâine seară va avea loc adunarea din Tucson. Astăzi, după serviciul divin ne întoarcem acasă. Este o distanță de aproximativ 125 de mile prin pustie. Eu sunt obosit, dar vă voi da drumul la timp.

Ieri seară am vorbit despre profetul de pe munte, iar azi dimineață am vorbit despre alt subiect. Eu sunt de părere că nu este un lucru atât de grav dacă ajungeți prea târziu la muncă sau chiar lipsiți o zi, dar să nu întârziați la serviciul divin, mai ales duminică dimineață. În seara aceasta, înainte de a ne apropia de Cuvânt, dorim să ne apropiem de Autorul Cuvântului. Înainte de aceasta doresc să spun acestor copii ai lui Dumnezeu care au cântat că eu m-am bucurat foarte mult de aceste cântări frumoase. Eu am vrut să predau serviciul divin fratelui Moore, dar el a plecat și o văd aici doar pe soția lui. Acum haideți să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

Doamne Isuse, în această seară venim din nou la Tine, în primul rând să-Ți aducem toate mulțumirile pentru tot ce ne-ai dăruit. Pe deasupra acestor lucruri Tu ne-ai dăruit viața veșnică. Noi știm că există

o revedere, dar nu aici, ci Acolo. Binecuvântează Cuvântul Tău în seara aceasta. Noi Îți mulțumim pentru felul cum ai binecuvântat cântatul. Tată, Te rugăm să binecuvântezi mai departe cântările și pe cântăreți, pe păstorul acestei adunări și ajutorul său, pe diaconi și pe toți cei ce lucrează împreună în acest loc. Te rugăm să binecuvântezi și mesajul din seara aceasta și cuvintele alese care trebuie spuse. Fie ca Tu să dăruiești legăturile necesare, dăruiește-ne binecuvântările Tale, vindecă-i pe toți bolnavii și pe cei ce suferă. Dăruiește în seara aceasta bărbaților și femeilor de aici o privire clară astfel ca ei să înțeleagă programul lui Dumnezeu din acest timp de pe urmă. De aceasta avem noi nevoie astăzi, astfel ca să putem fi găsiți în programul lui Dumnezeu din acest timp. Tot restul va veni de la sine. Așa ne-ai învățat Tu. Tu Însuți ne-ai spus: „*Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra*” (Mat. 6:33). Doamne, permite-ne să venim astăzi la Tine, la binecuvântările din Împărăția lui Dumnezeu. Astăzi noi venim la programul Tău ca să învățăm de la Tine. Noi Te rugăm totul în Numele lui Isus. Amin.

Astăzi sunt puțin răgușit. Am vorbit foarte mult și în acest loc este foarte cald. Îmi pare foarte rău că mulți sunt nevoiți să stea în picioare, îndeosebi doamnele din spate. Încerc să mă grăbesc și să închei cât se poate de repede. Nu uitați, în timp ce vorbesc, Dumnezeu omniprezent este prezent și aici. Cum a depus fratele mărturie despre epilepticul care a fost vindecat: Dumnezeu este în stare să vindece totul, chiar și cancerul, Dumnezeu este în stare să vindece și paralizia. Indiferent care ar fi boala, Dumnezeu a vindecat-o deja. Dacă Dumnezeu reușește să vă aducă în starea să puteți crede că El a făcut-o deja! Voi nu ați fost salvați în seara aceasta, voi ați fost salvați acum peste o mie nouă sute de ani. Poate în seara aceasta voi primiți vindecarea sau mântuirea, dar totul este deja plătit, vina vă este iertată. Satan v-a băgat într-o cocină de porci, dar Domnul Isus a venit la voi și v-a scos afară. Voi sunteți oameni liberi. Înțelegeți? Din partea lui Dumnezeu, întreaga voastră vină a fost plătită deja. În ultimele Sale cuvinte, din ultimele clipe Isus a strigat: „*S-a isprăvit!*”. Toate binecuvântările și mântuirea sunt isprăvite deja și ne stau la dispoziție. Mânia lui Dumnezeu asupra păcatului este ispășită; s-a întâmplat când Domnul a fost făcut păcat

pentru noi. Satan nu mai are nicio putere asupra voastră, ci doar atunci când reușește să vă păcălească, să vă trișeze. Dar în mod legal Satan nu mai are niciun drept și nicio putere asupra voastră. Satan și-a pierdut toată puterea pe crucea de la Golgota. Acolo a fost plătit întregul preț. Satan este doar o păcăleală în cazul în care doriți să vă lăsați păcăliți. Dar voi nu trebuie să faceți acest lucru. Voi sunteți liberi fiindcă El v-a eliberat. Dacă permiteți ca ceva din Cuvânt să vă poată arăta că sunteți eliberați prin îndurarea Lui, iar voi primiți înțelegerea aceluia Cuvânt și faptul că și voi sunteți incluși în această lucrare isprăvită, luând decizia să primiți eliberarea pe această bază, atunci și voi înșivă sunteți oameni liberi. Voi nu trebuie să simțiți ceva deosebit, nu. Nu este nevoie să vă bazați pe niște simțuri. Isus n-a spus niciodată: „Ai simțit tu ceva?”. El a pus întrebarea: „Ai crezut?”. Este credința, care este o armură puternică; această credință este brațul care ține sabia cu două tășuri a lui Dumnezeu, care va elibera și va împlini toate făgăduințele lui Dumnezeu. Însă voi trebuie să fiți în stare să mânuiți această sabie cu două tășuri. Unii oameni au o musculatură slabă, ei au unele probleme. O, de v-ați lupta puțin și să deveniți liberi, să veniți la adunare! Alții merg mai departe și trec prin faza neprihănirii, alții merg și mai departe și sunt botezați cu Duhul Sfânt. Haideți să ne întărim brațul credinței și să mânuim sabia, pentru ca fiecare făgăduință să fie eliberată. Fiți tari în Domnul!

Astăzi doresc să citesc din Sfânta Scriptură. Mi-am făcut unele notițe. În seara aceasta aș dori să citim împreună din Jud. 16:27-28: *„Casa era plină de bărbați și de femei; toți domnitorii filistenilor erau acolo, și pe acoperiș erau aproape trei mii de inși, bărbați și femei, care priveau la Samson cum juca. Atunci Samson a strigat către Domnul și a zis: «Doamne Dumnezeule! Adu-Ți aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta, și cu o singură lovitură să mă răzbun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!»”*.

Fie ca Domnul să dăruiască binecuvântarea la citirea Cuvântului Său! Dacă aș da un titlu acestui text, atunci l-aș intitula „**Încă o dată, Doamne!**”. Așa cum spune Scriptura, în acel loc erau adunați aproape trei mii de filistenii care priveau din tribune și îl batjocureau pe acest Samson care a venit în arenă condus de un băiețandru. În acel loc se

aflau niște oameni distinși, luptători ai filistenilor și niște femei bine îmbrăcate și împodobite care și-au ocupat locurile în acel auditoriu. Apoi a fost făcut anunțul: „Acum intră Samson!”. Toți acei oameni s-au ridicat în picioare, poate s-au aplecat în față ca să vadă mai bine, poate și-au întins gâturile ca să vadă ce se întâmplă. Dar ce au văzut ei? Ei au văzut intrând înăuntru un bărbat în toată firea, care fusese cândva un luptător mare și viteaz. Dar acum el era orb și era nevoit să fie condus de un băiețandru. Acel băiețel l-a condus în arenă. Întreaga zi acel auditoriu forfotea de discuțiile acelor bărbați și femei. Ce priviri pline de uimire au avut ei când acel bărbat a fost condus în arenă de un băiețel! Ce freamăt era acolo! Acum intra pe platformă cel mai mare dușman al lor, dar care acum era orb și trebuia condus de acel copil; acel mare Samson care cândva fusese un mare erou, un luptător viteaz. Dar acum trebuia condus de un băiat. Un bărbat care cândva avea renumele de a fi robul lui Dumnezeu ajunsese în acea situație cumplită în mijlocul filistenilor. Filistenii serbau o zi mare în cinstea zeului lor Dagon, zeul peștilor; ei serbau victoria zeului lor Dagon asupra lui Iehova.

Haideți să ne adâncim puțin în aceste lucruri ca să înțelegem mai bine tabloul. Filistenii serbau victoria lor asupra oștirii lui Iehova. Dagon, zeul peștilor, zeul filistenilor păgâni și toate celelalte erau o urâciune în fața lui Dumnezeu. Filistenii amețiți de băutură se aflau acolo la o sărbătoare, căci serbau victoria lor asupra robului lui Dumnezeu care fusese învins. Ce lucru înfiorător este doar să te gândești la așa ceva. Dacă se poate, acum să stăm puțin liniștiți ca să desenăm acest tablou. Închipuți-vă dacă ar trebui să vedeți așa ceva în realitate. Dacă voi stăteți acolo în mijlocul lor și ați fi fost nevoiți să priviți aceste lucruri, atunci puteați înțelege mult mai bine acest tablou. Închipuți-vă odată, toată ziua filistenii au chefuit, au băut; niște femei bine îmbrăcate, niște bărbați luptători, eroi de război, bărbați renumiți ai națiunii filistene erau adunați în acea clădire nouă, unde era pus și noul lor zeu, zeul peștilor. Ei cinsteau pe acel zeu, deoarece așa credeau ei că zeul acela le-a dat biruința asupra robului lui Iehova. Dar situația era și mai rea. Adevăratul mesager pentru acel timp era condus în arenă de un băiețel fiindcă lui îi fuseseră scoși ochii. Un băiat îl conducea pe acel orb. Eu pot auzi cum vorbeau între ei cu veselie, îl batjocureau și îl

înjoseau pe acel bărbat care stătea neajutorat în fața lor. Dumnezeu îl înălțase pe Samson pentru un scop bine definit, însă el și-a vândut dreptul de întâi născut și de aceea a ajuns în această situație. Un bărbat ca o mașină, dar care nu mai avea nicio putere și ajunsese să fie condus de un tinerel.

Nu mă îndoiesc, știu că după ce și-a pierdut puterea, Samson s-a gândit la multe lucruri din trecutul său și la tot ce s-a întâmplat. Dar puterea îl părăsise. El a fost forțat să se predea dușmanilor săi care i-au scos ochii. Pe când se afla în acea casă, Samson a zis tânărului care-l ținea de mână: „Lasă-mă, ca să mă pot atinge de stâlpii pe care se reazemă casa și să mă reazem de ei.” Acum gândiți-vă la următoarea situație: ei l-au adus pe Samson în mijlocul lor ca să-și bată joc de el; acea adunare beată era dornică să se distreze pe seama lui. Ce ocară! Ce rușine! Ce priveștițe a fost aceea!

Acum îmi vine gândul că acesta este tabloul unei națiuni învinse, decăzute din punct de vedere moral. Așa cum stătea Samson acolo, el îi înveselea pe dușmanii săi care îl batjocoreau și se distrau pe seama lui. În ce hal ajunsese el acolo! Era tabloul unei națiuni decăzute, o națiune destrăbălată, o biserică decăzută care și-a vândut dreptul de întâi născut. Din punct de vedere moral ea a decăzut și s-a predat dușmanului ei. Aceasta era o batjocură publică.

Chiar dacă voi ați fost hotărâți să-I slujiți lui Dumnezeu totuși ați decăzut din punct de vedere moral și ați ajuns în acest hal. Ce exemplu a fost acesta! Eu pot să-i aud vorbind pe toți luptătorii filistenii, pot să le aud pe acele femei și pe toți ceilalți. Toți erau împodobiți cu pietre prețioase, frumos îmbrăcați cu bijuterii scumpe. Ele spuneau: „Acesta este Samson, acel mare bărbat puternic despre care ați vorbit? Acesta este bărbatul despre care voi spuneți că Duhul lui Dumnezeu se odihnește asupra lui? Acesta este bărbatul care ar fi putut fi în stare să învingă întreaga noastră națiune? Priviți-l în ce hal este!”

Ce exemplu, ce lecție ar trebui să fie aceasta pentru noi! Ce îndemn este acesta pentru noi, ca noi să luăm aminte. Nu este de ajuns ca noi doar să vorbim despre această întâmplare și s-o privim doar ca un subiect oarecare despre care vorbim, ca și când și noi, la rândul nostru,

am sărbători acum. Nu și iarăși nu! Ci noi ne aflăm în acest loc ca să ne dăm seama în ce stare ne aflăm noi acum, să înțelegem ce s-a întâmplat cu noi. Eu mă gândesc la tot ceea ce i-au zis lui Samson. Cei din partea stângă spuneau ceva, ceilalți spuneau altceva; ei ziceau: „Acesta este Samson?”.

Astăzi pun întrebarea, dacă nu cumva în acest timp Dușmanul poate spune despre mișcarea penticostală același lucru pe care l-a spus atunci despre Samson. Dacă acești oameni doar auzeau de numele lui Samson îi treceau fiorii, deveneau nervoși fiindcă acest Samson era un uns al Domnului. Acesta era dedicat Domnului chiar de la nașterea sa și avea un mare dar. El era convins și știa că nimic nu-l poate opri atât timp cât ținea secret în ce constă puterea darului său. El era bărbatul lui Dumnezeu ales pentru acea zi, era mesagerul lui Dumnezeu pentru timpul respectiv.

Iar acum el era în mijlocul arenei, condus de un tinerel sub privirile filistenilor care se gândeau și spuneau: „Ce înseamnă aceasta?”. Mulți dintre filistenii s-au gândit la el, și-au adus aminte și ziceau: „Uitați-vă la acest bărbat neajutorat, uitați-vă la această creatură! El stă rezemat între cei doi stâlpi ai casei”. Au început să-și bată joc de el și să strige: „Samsoane, tu bărbat puternic, arată-ne acum ce ești în stare să faci! Tu bărbat puternic, spune-ne unde este acum Dumnezeul tău?”.

Nu cumva acesta este tabloul din timpul nostru care descrie comportamentul Dușmanului? Dușmanul este interesat să vă înjosească. Dar atât timp cât puterea lui Dumnezeu se odihnește asupra noastră și suntem în stare să facem totul, el nu poate să-și permită acest lucru. Dușmanul se teme și nu poate face absolut nimic atât timp cât binecuvântările puternice sunt asupra noastră. Dar dacă Dușmanul ne vede învinși atunci el se încumetă s-o facă, el vine și spune: „Între ei și noi nu este nicio diferență. Este un bărbat ca noi”. Dar cu Samson era cu totul altceva, era ceva deosebit pentru că atunci când binecuvântările lui Iehova se odihneau asupra lui, toți se temeau. Atât timp cât ei vedeau puterea lui Dumnezeu manifestându-se și dezlănțuindu-se prin el, atunci Satan își ținea gura. Dar dacă Satan știe că sunteți învinși, atunci el trimite asupra voastră tot ceea ce are la dispoziție. În această situație se

găsea Samson atunci. Acum haideți să-i vedem pe unii luptători de acolo. Unii mai aveau fețele rănite în urma luptelor cu Samson și puteau spune: „Vedeți, acolo este Samson, fără nădejde și neajutorat”. Dar ei își aminteau cum cândva Samson omorâse o mie de filistenii cu o falcă de măgar neuscată. Acum acest bărbat puternic a devenit atât de neajutorat și este condus de un tinerel. Alții își aduceau aminte de discuția lor din conciliu pe când auzeau veștile de biruință ale acestui bărbat care s-a luptat cu o falcă de măgar neuscată. Câți cunosc povestea despre acești filistenii? Voi știți ce armuri puternice aveau. Tabla din care erau confecționate coifurile lor aveau grosimea de un centimetru. Ei erau bine înarmați, erau bărbați mari și puternici și purtau niște armuri dintr-un material ca fonta prin care nu putea pătrunde sabia.

Acum, cum putea un singur bărbat să se lupte cu o mie de filistenii în jurul său care erau echipați de război, cu sulite și coifuri pe cap? Cum era posibil ca un singur bărbat să ia o falcă de măgar neuscată și cu această falcă să omoare în scurt timp o mie de bărbați înarmați? Deja la primul impact cu coiful această falcă s-ar fi rupt în bucăți. Dar acolo, în acea lucrare, era o putere supranaturală. Când lovea primul filistean murea pe loc. Lovea în stânga și-n dreapta, puterea lui Dumnezeu era asupra lui și ei cădeau pe capete.

Înțelegeți? Aici nu este nevoie de ceea ce ne închipuim noi. Ci este nevoie doar de un bărbat uns cu Duhul Sfânt, cu puterea lui Dumnezeu astfel încât aceasta să nimicească fiecare dușman, indiferent de împrejurări. Când acești luptători din auditoriu vedeau această situație poate își aminteau și se gândeau: „Oare acesta este Samson cel adevărat? Poate nu este el”. Alții spuneau: „Nu, nu! Este el, este Samson care susține că slujește adevăratului Dumnezeu, dar Dumnezeul lui l-a părăsit”. Dar ei se înșelaseră. Fiindcă nu Dumnezeu îl părăsise pe Samson, ci Samson l-a părăsit pe Dumnezeu.

Eu vă spun că în aceeași situație se află oamenii în această seară. Nu Dumnezeu ne-a părăsit pe noi ca Biserica a Sa, ci Biserica l-a părăsit pe Dumnezeu și Cuvântul Său – recunoașteți că acesta este motivul. Mulți dintre filistenii puteau să-și aducă aminte de Samson. Unii dintr-un grup separat spuneau: „Eu pot să-mi amintesc cum l-a luat

Dalila și l-a legat cu funiile. Nici măcar caii nu erau în stare să rupă acele funii”. Dar când filistenii au vrut să-l prindă, el a rupt funiile de parcă ar fi fost o ață slabă, iar „Acum el stă în fața noastră biruit”. Un alt grup de filistenii putea să-și amintească: „Odată noi toți am fost la Gaza când l-am blocat în oraș”. Dar atunci ungera încă era peste Samson. Ei au încercat să-l prindă în oraș, au închis toate porțile și s-au gândit că-l pot stăpâni. Dar Duhul Domnului a venit înapoi peste Samson, a apucat porțile cetății cu amândoi stâlpii, le-a scos împreună cu zăvorul, le-a pus pe umeri și le-a dus pe vârful muntelui.

Când un bărbat se află pe calea pe care-l călăuzește Domnul atunci nimic nu-i poate sta în cale. Satan a încercat să oprească pe robul Domnului ca atunci pe poporul lui Dumnezeu când era înaintea Mării Roșii. Dar însuși Dumnezeu a creat o cale prin mare. Acest bărbat nu trebuie să se teamă de nimic atât timp cât se află sub directa călăuzire a lui Dumnezeu, atât timp cât Duhul și binecuvântările lui Dumnezeu se află asupra lui. Făgăduința Lui este că El va fi cu noi și nimic nu va fi în stare să ne vatăme.

Această întâmplare cu Samson este un exemplu care ne arată ce se întâmplă atunci când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu se sfârșește. Înțelegeți? El este îndelung răbdător, dar răbdarea Lui are un sfârșit. Vedem că Samson a lucrat greșit și din acest motiv Dumnezeu S-a supărat. El nu l-a mai putut corecta pe Samson. Rugăciunea mea din seara aceasta este ca aceste lucruri urâte să nu se întâmple și cu biserica pentecostală, astfel ca răbdarea lui Dumnezeu să ajungă la capăt cu ei. Dumnezeu Își trimite mesagerii Săi. De-a lungul epocilor El a trimis pe prorocii Săi care au prezis prin Cuvântul Său. Cum vă puteți voi îndepărta de El? Într-o zi și voi vă veți da seama că sunteți orbiți, vă veți trezi că nu mai aveți nicio putere, niciun ajutor. Eu mă tem că noi ne apropiem de această situație. Înțelegeți? Samson a privit după strălucire. Exact după aceleași lucruri privește Biserica zilelor de astăzi; ea dorește să aibă strălucirea lumească frumoasă. Ah, ce mare necaz este să vezi că aceste lucruri se petrec cu adevărat!

Da, când ei au încercat să îngrădească puterea lui Dumnezeu au trebuit să recunoască că nu au reușit fiindcă Samson a smuls poarta

cetății care cântărea tone și a cărat-o pe vârful muntelui. Desigur nimeni n-a avut curajul să-l urmărească; ei erau destul de deștepți să n-o facă.

Dacă vine un bărbat cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL, sub ungera Duhului lui Dumnezeu, atunci gândiți-vă bine: să nu-l atacați pentru că voi veți simți că mâna Dumnezeului Celui viu este peste acest bărbat.

Vedem un alt grup de filistenii care povesteau că acest Samson se afla pe un drum când i-a ieșit înaintea un leu tânăr răcnind. Voi știți că leii sunt niște animale foarte periculoase care sunt în stare să omoare un om în câteva secunde. Și un astfel de leu tânăr i-a ieșit înaintea răcnind. Filistenii au știut ce s-a întâmplat acolo când leul acela tânăr a sărit asupra lui Samson care se afla neajutorat înaintea lui. Dar Dumnezeu este un Dumnezeu prezent în ceasul necazului. Voi bolnavilor, de ce nu vă gândiți la acest lucru în seara aceasta? De ce nu puteți primi acest lucru, de ce nu vă gândiți la aceasta? Vă este teamă că cineva va spune ceva despre voi? Ei L-au vorbit de rău chiar și pe Isus. Dintr-o dată Samson a fost umplut cu puterea lui Dumnezeu. Dar și fiecare dintre voi care mărturișiți despre credința voastră, dacă credeți voi veți primi tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Trebuie doar să vă supuneți. Puterea lui Dumnezeu a venit peste Samson când stătea acolo și leul s-a năpustit asupra lui. Dar Samson, fără să aibă ceva în mâini, l-a prins și a sfâșiat leul ca pe un ied. Înțelegeți? Filistenii spuneau: „Acum acest bărbat care a omorât leul stă în fața noastră biruți, neajutorat și orb”.

Eu pot să vă fac atenți asupra unei Biserici neajutorate, învinsă și oarbă. Biserica aceea care trebuia să-L trăiască pe Hristos, care trebuia să aibă putere peste orice boală, a refuzat toate făgăduințele, a refuzat Cuvântul lui Dumnezeu. Hristos a spus: „În Numele Meu vor scoate draci” (Mar. 16:17) și vor primi binecuvântările minunate făgăduite de El. Înțelegeți? Biserica Sa a întors spatele orelor de rugăciune, nu mai este sinceră, a transformat totul într-o tradiție și puterea lui Dumnezeu a părăsit-o. În adunările lor s-a infiltrat strălucirea, iar acum ele zac învinse. Ce tablou trist! Acolo zăcea Samson părăsit de puterea lui Dumnezeu din cauza unei femei stricate. Doar din cauza că inima lui a

poftit ceea ce vedeau ochii lui. Acea Dalilă, o Izabelă imorală care intenționa să biruiască pe robul Domnului.

Vă spun acest lucru în mod foarte serios. În zilele noastre se consolidează un sistem al Izabelei, care are loc în Biserica mondială unită în această federație. Iar penticostalii intră și ei în acest sistem împreună cu ceilalți, în acest Consiliu Mondial al bisericilor care nu este nimic altceva decât un laț, o cursă a Satanei, care vrea să vă fure toată puterea pe care ați primit-o. După aceea ei vor râde de voi. Voi vă veți pierde toată puterea prin femeie. Penticostalii de acum 40, 50 de ani erau cu totul altfel; ei au ieșit din lume, din diferite denominații și grupări fiindcă au înțeles că nu pot rămâne mai departe în acea stare, ca exemplu. Și Dumnezeu i-a primit și i-a adăugat Bisericii Sale iar astăzi Biserica penticostală este una dintre cele mai mari biserici de pe întregul pământ. Dar ce fac ei acum? Ei se întorc la aceeași lucrare, se întorc la acea strălucire din care au ieșit în trecut. Când ea va începe să facă aceste lucruri puterea ei va scădea și în final își va pierde puterea în totalitate.

Unde se mai întâmplă ca noi să avem adunări de rugăciune până în noapte târziu? Dacă astăzi un predicator ar predica până la ora unu sau două noaptea, așa cum s-a întâmplat în trecut, atunci el ar fi pus în situația să predice unor scaune goale fiindcă oamenii sunt grăbiți să ajungă punctual acasă ca să poată urmări filmul de la televizor: „Eu o iubesc pe Susie”. Aceasta este realitatea. De ce? Unde este comoara voastră acolo este și inima voastră. Comoara noastră trebuie să fie în Cuvânt. Înțelegeți? Ar fi nevoie să săpați tot mai adânc și mai adânc, fiindcă numai astfel veți înțelege ce este pregătit pentru voi. Samson zăcea acolo neajutorat, fără nicio putere. Întreaga lui putere îi fusese luată de o femeie căreia el i-a predat inima, făcându-i de cunoscut tainele inimii sale.

Voi spuneți: „Ne vom înmulți și nu vom fi nevoiți să stăm doar prin piețe sau să avem pe undeva o mică misiune. Când ne vom putea zidi o biserică mare, renumită și frumoasă, atunci vom fi mai mari ca metodiștii, prezbiterienii și bapțiștii”. Dar voi să știți că nu acesta este scopul vostru. Nu prin aceasta sunteți ceea ce sunteți. Acest lucru a

existat în toate timpurile. Voi nu ați fost ridicați pentru acest scop, ci Domnul v-a ridicat ca să fiți o pildă pentru ceilalți, El dorește să vă umple cu puterea Lui, dorește să-Și arate slava Lui prin voi. Dar voi permiteți să intre în rândurile voastre niște Ricky moderni care vor devia lucrarea în stânga și-n dreapta, orientându-se după lucrurile sclipitoare ale lumii acesteia. Cele mai multe biserici doresc să aibă un predicator tânăr cu părul cârlionțat, care este un mare învățat și este de părerea că știe mai mult despre Dumnezeu ca oricine altcineva.

Dar ce veți face atunci când vă veți îmbolnăvi? Dacă ați fi nevoiți să vă operați la inimă, pentru cine vă veți decide? Sigur nu pentru un bărbat tânăr care tocmai a ieșit de pe băncile școlii. Când trebuie să facem o operație noi avem nevoie de un chirurg cu o bună experiență. Înțelegeți voi Biserică de ce avem noi nevoie astăzi? Noi avem nevoie de niște bărbați ai lui Dumnezeu care vestesc Evanghelia în puterea lui Dumnezeu, în stil de modă veche, așa cum a fost confirmată demult. Nu lucrurile noi care au venit din seminarii. Vouă vă este cunoscută această situație. Aceasta este situația noastră din această seară. Înțelegeți? Este o mare încurcătură. Nu trebuie să mergeți într-acolo. Iar dacă rămâneți în ea atunci nu vă veți putea ridica.

V-ați gândit cumva vreodată de ce se mirau filistenii de Samson? V-ați gândit vreodată la aceasta? Ce s-a petrecut în interiorul lui Samson? Ce credeți, câte gânduri avea el în acel moment? Eu cred că el s-a gândit la foarte multe lucruri. El știa că era orb și nu va mai putea vedea niciodată. S-a gândit la toate biruințele pe care i le dăruise Dumnezeu, dar acum el stătea acolo învins. El s-a gândit la zilele care au trecut, la tot ce s-a întâmplat în trecut. În general aceasta este situația cu oamenii. Este așa cum am spus-o demult: întotdeauna oamenii se uită la ceea ce a făcut Dumnezeu în trecut, apoi ei privesc la ceea ce va face Dumnezeu în viitor, dar desconsideră și resping ceea ce face Dumnezeu în prezent. Priviți la ce face Dumnezeu în timpul nostru. Noi știm tot ceea ce a făcut El deja. El ne trimite Cuvântul Său și dorește să ne trezească din nou, dorește să ne readucă pe calea Lui, dorește să ne readucă la Cuvântul Său și o dovedește prin Cuvântul Său confirmat. Dar noi zăcem pe drojdiile noastre și dormim mai departe. Mergem

acasă și spunem: „Ce-a spus? Să mă mai duc eu în acel loc, ca să ascult acele lucruri? El predică atât de mult!”.

Înțelegeți? Ce gânduri avea Samson atunci când încă era sub influența Duhului Domnului și când Domnul răspundea rugăciunilor sale? Înainte ca el să se roage, Domnul îi răspundea. Atât timp cât el trăia pentru Dumnezeu, nu era nevoie de o rugăciune lungă înainte ca el să răpună o mie de filistenii. El putea să lovească fiindcă Dumnezeu era cu el și nu era nicio osândă asupra lui. A apucat falca de măgar neuscată și a lovit cu ea. Înțelegeți? El n-a trebuit să aștepte să primească un titlu academic sau până să învețe să lupte cu sabia. El a luat ceea ce a avut la îndemână și a lovit. Însă astăzi noi încercăm să învățăm cum trebuie să luptăm folosind toate dogmele. Iar după aceea ne mai și certăm și nu propășim deloc. Noi avem nevoie de putere ca să ne întâlnim cu Goliat. O, Dumnezeu să faci din noi un David, care cunoștea doar puterea lui Dumnezeu! Acea putere încercată și dovedită ca fiind reală.

Înțelegeți? Atunci întreaga Biserică stătea învinsă fiindcă un om renumit și-a deschis gura și a spus: „Nu mai există semne și minuni”. Dar după aceea a apărut bărbatul lui Dumnezeu, un băiat mic cu părul bălai. Dumnezeu era cu el pentru că el avusese o adevărată trăire cu El. Nimeni nu l-ar fi putut convinge, spunându-i: „Ia aceasta! Aceasta este dogma bisericii noastre”. Voi n-aveți nevoie de așa ceva. Așadar s-a văzut clar că toată armătura lui Saul nu i se potrivea. Noi n-avem nevoie de titluri academice, de titluri de doctor sau o recunoaștere oarecare de la biserică. Ci noi avem nevoie de puterea și inspirația lui Isus Hristos, astfel ca să-L luăm pe Dumnezeu pe Cuvânt, cu dragostea lui Dumnezeu în inimile noastre, ca să fim siguri că Dumnezeu ascultă și răspunde rugăciunilor noastre. Cu această atitudine s-a îndreptat David spre Goliat.

Samson s-a gândit la zilele mărețe pe care le avusese în trecut. Biserica de astăzi face la fel. Și ea se gândește la zilele mărețe din trecutul ei, la trezirile cu vindecări divine care au avut loc acum cincisprezece ani când au avut loc mari biruințe în trezirea de la început. Dar și el s-a gândit la Dumnezeu și la poporul Său. Situația este destul de serioasă. Acum Samson avea timp de reculegere, să stea liniștit și să

se cerceteze unde a greșit. N-a fost vina lui Dumnezeu pentru faptul că el a fost învins, ci a fost vina lui proprie. Samson a fost trimis în lume pentru acel motiv: ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu prin dovada puterii lui Dumnezeu. Dar fiindcă el și-a predat inima acelei femei imorale, decăzute el și-a pierdut toată puterea primită de la Dumnezeu.

Același lucru s-a întâmplat și cu Biserica. Dumnezeu a ridicat Biserica pentru ca prin ea să fie descoperită puterea Lui, să strălucească precum o lumină. Prin Biserica aceea care trăiește în sfințenie, bolnavii trebuiau să se vindece, morții să învie, dracii să fie izgoniți. Ea trebuia să vestească Evanghelia lui Dumnezeu, prin ea trebuia să se descopere această Evanghelie. Da, dar apoi s-au strecurat lucrurile lumești. Noi am renunțat la standardul Cuvântului și ne-am luat niște exemple greșite. Înțelegeți? Toate femeile au vrut să fie așa cum este și soția păstorului, să-și taie părul scurt și să poarte îmbrăcăminte sexy. Femeile spun: „Dacă sora aceea face acest lucru atunci eu n-am voie s-o fac?”. Dar este femeia aceea exemplul vostru? Dumnezeu v-a spus în Cuvântul Său ceea ce aveți de făcut. Țineți-vă de Cuvântul Său. Dacă voi faceți aceste lucruri urâte atunci veți da greș înaintea lui Dumnezeu și în fața poporului Său. Voi lăsați de izbeliște poporul lui Dumnezeu. Când voi vedeți că păcatul se strecoară atunci voi trebuie să spuneți ceva. Dar voi permiteți ca aceasta să se întâmple. Înțelegeți? După aceea bătrânii se adună și hotărăsc: „Noi n-acceptăm această învățătură în adunarea noastră. Nu vrem ca această învățătură să fie răspândită”. Ei se împotrivesc, bineînțeles că așa se întâmplă.

Voi metodiștii ați avut vindecări divine în adunările voastre când ați avut trezirea voastră la început. Voi lutheranii, prezbiterienii, voi toți v-ați bucurat și ați jubilat la începuturile voastre. Dar ce a urmat după aceea? Voi ați permis ca în rândurile voastre să intre niște moderniști. Înțelegeți? În rândurile voastre a intrat strălucirea lumii. Voi pentecostalilor ați făcut același lucru. Așa este. Iar acum voi stați învinși ca și ei. Totul este organizat. „Noi credem aceasta. Noi aparținem de acolo”. De ce vă certați mereu? Că și așa nu propășiți. La ce vă ajută? Voi sunteți la fel de biruiți ca toți ceilalți fiindcă mergeți împreună cu ei pe aceeași cale. Bineînțeles că așa este.

Acum Samson era un prizonier al acelei națiuni împotriva căreia a fost trimis pentru a o nimici. Dar acest bărbat puternic stătea prizonier în fața acestei națiuni filistene pe care el trebuia s-o nimicească, căci Dumnezeu pentru aceasta îl hotărâse. Eu nu vreau să vă jignesc, dar sper că vă pot ajuta. Avem ca exemplu biserica penticostală pe care Dumnezeu a ridicat-o și a scos-o afară din toate organizațiile. Iar acum ei au ajuns prizonierii aceluiași lucrări din care au ieșit. Voi știți că acesta este adevărul. Dacă spune cineva ceva împotriva, voi îl scoateți afară din biserica voastră și îl puneți în fața ușii. S-a ajuns în situația ca orbii să-i conducă pe alți orbi. Fiecare din voi știe că mișcarea penticostală de acum cincizeci de ani a refuzat tot ceea ce putea duce la formarea unei organizații. Voi erăți simpli frați și surori care vorbeăți despre lucrările pe care le făcea Dumnezeu. Voi v-ați debarasat de moda timpului, de toate adunările și bisericile de atunci. Înțelegeți? Voi mergeați acolo unde era predicat Cuvântul lui Dumnezeu și apoi ați fost scoși afară. Dar acum v-ați întors înapoi și ați intrat în aceleași lucruri din care Dumnezeu v-a scos afară. Dumnezeu v-a ridicat pentru ca să învingeți acea lucrare. Dar acum zăceți învinși între stâlpii denominaționali. Așa este și este foarte rău! Dumnezeu v-a trezit ca să biruiți, dar voi v-ați alăturat lor.

Samson s-a dus și s-a căsătorit cu o femeie decăzută, s-a căsătorit cu acea națiune deși el fusese trimis ca s-o distrugă și să aducă eliberarea poporului său. Același lucru s-a întâmplat și cu penticostalii. Ei s-au lăsat atrași înapoi, s-au întors la lucrarea din care ieșiseră în trecut. Dumnezeu nu se ocupă niciodată de un grup, ci de persoane individuale, așa cum a fost întotdeauna. Doi bărbați au două idei diferite. Înțelegeți? De aceea Dumnezeu folosește doar un singur bărbat. De fapt aceasta dorește Dumnezeu să găsească astăzi, să vă aibă în mâna Lui. El ia pe cineva de aici, pe altul de dincolo. Nu ia un grup întreg, nu! Uitați aceasta! Dar dacă vă organizați voi vă veți pierde dreptul de întâi născut.

Aș dori să vă întreb. Dacă un bărbat este trimis cu un mesaj și după ce el pleacă de pe pământ ei fac o organizație, atunci ei mor și nu se vor mai ridica niciodată. Va mai trăi vreodată acea organizație, se va mai ridica ea? Nu există niciun loc în Scriptură sau în istoria Bisericii care să dovedească faptul că o organizație sau un grup de oameni care s-

au organizat și apoi să nu fi murit; ei au pierdut puterea Duhului și nu s-au mai ridicat niciodată.

Înțelegeți? Noi ar fi trebuit să fim Casa Dumnezeului Celui viu. Dar astăzi temperatura spirituală din Biserică este foarte scăzută. Biserica are o formă de evlavie, dar neagă puterea lui Dumnezeu. Să n-aveți nimic a face cu astfel de oameni. Dumnezeu a avut întotdeauna niște bărbați care au vestit mântuirea, au vestit ieșirea afară. Dumnezeu o va face încă o dată. Dumnezeu nu Se schimbă fiindcă El este Dumnezeu. Când Dumnezeu spune ceva atunci uitați ideile voastre.

Înțelegeți? Dumnezeu a croit o cale, a vrut ca oamenii să I se închine Lui și să aibă părtășie cu El pe baza Sângelui vărsat. Aceasta a fost de la început din Grădina Eden și Dumnezeu n-o vrea altfel; El o face tot în același fel. Dumnezeu a avut întotdeauna un bărbat prin care vorbea Cuvântul Său și îi osândește pe cei ce nu se supuneau Cuvântului. Dumnezeu nu Și-a ales niciodată o organizație. El vă va lua pe voi dacă ascultați doar de El.

Samson se născuse ca să facă lucrarea cea mare în întreaga națiune. Dar acum stătea ca prizonierul ei și era silit să-i distreze cu scamatorii, să le ofere un spectacol. O femeie l-a pândit cu șiretenie și l-a îndepărtat de Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu era taina lui, era un dar dedicat. El niciodată n-ar fi trebuit să spună ceva cuiva de acest lucru. Dar femeia i-a iscodit inima.

Același lucru s-a întâmplat și cu noi. Înțelegeți? Noi am permis ca în bisericile noastre să intre unele lucruri care nici nu sunt creștine. Nu există nicio adunare despre care să poți spune că în ea nu sunt fățarnici. Desigur că este așa. Dar eu vă spun, voi poate faceți parte doar dintr-o lojă din rândul prezbiterienilor, dar nu puteți adera Bisericii. Voi puteți adera unei loje, dar nu Bisericii. Pentru că în Biserica Domnului voi trebuie să vă nașteți din nou. Iar dacă sunteți născuți în Biserică atunci în aceasta nu există niciun fățarnic; acolo totul este sfânt și dedicat. „*Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu*” (Col. 3:3). Voi sunteți pecetluiți cu Duhul Sfânt. Satan nu vă poate stăpâni chiar dacă ar vrea. Înțelegeți? Voi veniți pe aceeași cale pe care au mers frații voștri înainte. Altfel nu merge. Desigur, puteți adera

unei biserici, depinde de decizia voastră. Astăzi este vorba ca bisericile să aibă un număr tot mai mare de membri. Noi facem una sau alta și îi atragem la școala duminicală, dar ce veți avea acolo? Acolo intră o doamnă vopsită ca o Izabelă și mai sunt introduse diferite literaturi. Voi știți că este așa. Chiar și penticostalii alunecă în această lucrare. Ce se învață acolo? Cea mai înaltă slujbă dintr-o biserică locală o are bătrânul. Nu episcopul. Ci bătrânul. Dumnezeu Se ocupă de bătrânul bisericii. Înțelegeți? El aduce mesajul necesar bisericii, desigur că este așa. Dar dacă o femeie îl îndepărtează de Cuvântul lui Dumnezeu așa cum se întâmplă astăzi atunci ce se întâmplă? „O, tu trebuie să faci acest lucru”. Dar în afară de Hristos nimeni n-ar trebui să fie exemplul vostru. El este modelul vostru. Desigur, Hristos este modelul vostru.

Același lucru se întâmplă și cu adunările. Uitați-vă la Izabela, curva cea mare, mama tuturor prostituatelor. Conform Apoc. 17, ei fac același lucru: se întorc de unde au ieșit. Duhovnicește, ei toți sunt orbiți și nici măcar nu-și dau seama. Voi spuneți că nu este așa, dar așa este. Să nu-mi spuneți altceva. În ultimii cincisprezece ani am străbătut această națiune în lung și-n lat. Ei sunt orbi față de lucrurile duhovnicești și nu văd că Dumnezeu vine și face ceea ce a făgăduit pentru zilele din urmă. Dar ei spun: „O, poate totul este în ordine, dar slujba nu este din partea lui Dumnezeu”. Dar cum poate permite Dumnezeu ca dintr-un izvor să curgă și apă dulce și apă amară? Așa ceva nu merge. Da, ei sunt orbiți în lucrurile spirituale, în Cuvântul lui Dumnezeu. Ei se întorc din nou la lucrarea din care au ieșit. La început penticostalii au fost născuți afară din toate organizațiile, dar oamenii au organizat din nou și au introdus noi organizații. Cincizecimea este o trăire personală pe care organizația nu o vrea. Bineînțeles că este așa.

Priviți-i cum stau ca o grămadă de biruiți. Voi nu-i mai vreți pe predicatori în adunările voastre, doar dacă au frecventat seminariile și vin din acestea. Nu demult într-o mare mișcare penticostală s-a spus: ca să fie misionar sau evanghelist trebuie să fie supus unui test psihologic prin care să fie verificați. Isus le-a spus: „*Așteptați în cetate până veți fi îmbrăcați cu puterea de sus*”. Apoi le-a zis: «*Duceți-vă în toată lumea...*». Dar astăzi ei sunt supuși unui test intelectual ca să vadă dacă pot fi misionari. Dumnezeu n-a spus: „Voi aveți nevoie de o putere

intelectuală. Ci El a spus: „*Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi*” (Fapte 1:8). Înțelegeți? Să nu uitați aceasta.

Biserica romano-catolică a fost pentecostală la începutul ei, desigur. Dar când a intrat înăuntru gândirea omenească ei s-au reunit în Consiliul de la Niceea. După aceea au trecut prin epoca întunecată timp de o mie de ani. Dar Dumnezeu a arătat ce judecată va veni peste toată lucrarea. Predicatorii frecventează diferite seminarii și spun: „Eu am titlul cutare și cutare pentru a putea conduce o adunare”. Așa ceva este ridicol. Prorocul Domnului venea din pustie. Nimeni nu știa de unde venea și încotro mergea, dar acest proroc îl avea pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Dumnezeu a dovedit acest lucru. El n-a făcut parte din niciuna dintre acele organizații. Acesta este sistemul lui Dumnezeu.

Astăzi există mulți predicatori care vin din seminarii. Ei sunt căsătoriți cu unele femei din lume care sunt îmbrăcate cu pantaloni scurți, au părul tăiat și acești bărbați nu au acest Duh în ei ca să poată deosebi acest comportament. Fiecare bărbat care îi permite soției sale să umble în felul acesta pe stradă are nevoie de o corecție a Evangheliei. Așa este. Aceasta dovedește că este fără rușine. Fiecărui bărbat care îi permite soției sale să umble în felul acesta pe stradă, cu pantaloni scurți și cu haine mulate pe corp, îi lipsește ceva. Aceasta este o rușine pentru omenire. Aceasta dovedește că în interiorul acelui bărbat lipsește ceva, reflectă goliciunea interioară. Dacă vreți să arătați frumos atunci luați ceea ce este făgăduit în Fapte 2:38, și vedeți cum ei au trăit puterea Duhului Sfânt – aceasta va fi cosmetica voastră potrivită. Nu este nevoie de „Max Factor”. A fost anunțat că această firmă a vândut rujuri în valoare de o sută de milioane de dolari, și milioane de oameni mor. Apoi ei declară: „Noi suntem Biserica”. Mie îmi este rușine. Voi mergeți și căutați mari străluciri, dar aceasta este o dovadă că duhul Izabelei a venit asupra voastră. Voi sunteți goi în interiorul vostru.

Nu demult l-am ascultat pe un predicator, un bărbat drăguț. Mie îmi place de el, ca om. El aparține unei anumite denominații și trăiește dincolo de râu. Are un program la radio, unde a vorbit despre femei și machiajul pe care și-l fac în jurul ochilor. Îmi amintesc că m-am speriat de moarte când am văzut prima femeie cu astfel de vinețeală în jurul

ochilor. Atunci mă aflu în Los Angeles împreună cu fratele Arganbright. Am văzut o femeie care se apropia de mine și era vopsită astfel și m-am gândit: „O, săraca fată!”. Ca misionar am văzut urmările foarte multor boli, lepră și altele. Dar când am văzut această femeie am vrut să mă duc la biata de ea ca să mă rog pentru ea, pentru că mă gândeam că este bolnavă. Dar, imediat a venit o alta tot atât de vânătă în jurul ochilor. Eu mă gândeam, dacă oamenii ar vrea să arate ca oameni! Acest bărbat a spus: „Lumea este mult mai frumoasă de când au inventat aceste lucruri”. Eu i-am spus: „Ei i-au transformat în păgâni”. Fiecare femeie care face așa ceva dovedește că în inima ei este un gol care ar fi trebuit umplut cu Hristos. Fiecare bărbat care îi permite soției sale să umble în acest fel dovedește că și el este gol. Fiecare predicator care permite așa ceva dovedește de asemenea că și el este gol pe dinăuntru. Fiecare organizație care tolerează așa ceva dovedește încotro merge.

Înapoi la Biblie. Acolo stătea Samson pradă unei astfel de lucrări, ca o pildă pentru noi. Un mare bărbat. Chiar și așa, mai pe urmă Samson s-a gândit la propriile lui greșeli, s-a gândit la toate lucrurile pe care le-a făcut. Acum era ca un ratat în fața lui Dumnezeu. Eu îmi pun întrebarea: Oare deveniți voi conștienți când auziți astfel de mesaje? Cineva m-a criticat foarte mult, scriindu-mi într-o scrisoare: „Billy, dă-le pace femeilor cu părul tăiat scurt. Oamenii cred că ești un învățător. Ar fi bine ca tu să înveți femeile cum să primească daruri duhovnicești. Lasă-le în pace!”. Eu i-am răspuns acestui bărbat: „Cum pot să-i învăț pe oameni algebra, când ei nici măcar nu cunosc alfabetul?”. Cum puteți face așa ceva? Este o acumulare de păcate care ne indică încotro se îndreaptă. Voi toți știți că această vopsire vine de la păgâni. Ca misionar am văzut. Păgânii, indienii se vopsesc. Indienilor din America de Nord nici nu trebuie să le-o spuneți, pentru că atunci când se pocăiesc ei își înlătură acele machiaje, prin aceasta aducând dovada pocăinței. Înțelegeți? Dacă ei își vopsesc fețele arată doar că sunt în război cu Dumnezeu. Iar atunci când își înlătură acea vopsea dovedesc că ei sunt împăcați cu Dumnezeu. Ce este cu noi, creștinilor?

Odată când eram în Africa, Dumnezeu a dăruit multe vindecări acolo. Mă gândesc că acolo era un bărbat cu un trup mutilat și alți oameni ciungi și orbi. M-am adresat unei mulțimi de 250.000 de oameni

și am întrebat: „Cine dorește să-L primească pe Isus Hristos?”. Apoi aproximativ 30.000 de persoane și-au dedicat viețile Domnului. Acolo aveam cincisprezece traducători; ei se gândeau că eu vorbesc doar de vindecarea trupului, dar eu le vesteam și mântuirea sufletului. Unii dintre ei veneau acolo cu idoli lor și aveau tot felul de superstiții. Eu le-am spus: „Voi toți care credeți că Dumnezeu îl poate însănătoșa pe acest bărbat și credeți că Dumnezeu îl poate face normal și sănătos, dacă doriți să-L primiți pe Isus Hristos ca Mântuitor al vostru atunci aruncați-vă idoli în țărână și să se aleagă praful de ei”. Ne aflam pe stadion. Un nor de praf s-a ridicat atunci când au fost aruncați toți idoli. Acolo erau și unele femei care erau foarte sumar îmbrăcate. Atunci le-am zis: „Ridicați-vă mâinile și rugați-vă împreună cu mine rugăciunea păcătosului. Spuneți: «O, Dumnezeule, îndură-Te de mine păcătosul!»”. Le-am spus: „Acolo unde vă aflați, ridicați-vă mâna voastră și primiți botezul cu Duhul Sfânt”. Acolo erau multe femei aproape goale care nu știau să facă diferența între dreapta și stânga. Dar după ce ele au avut trăirea lor cu Dumnezeu și-au acoperit pieptul cu mâinile încrucișate. Doar un moment în prezența lui Isus Hristos și ele au recunoscut că sunt goale. Iar aici femeile se dezbracă tot mai mult și aleargă aproape goale, iar apoi ei spun că umblă cu Dumnezeu. Ce s-a întâmplat? Organizațiile voastre sunt de vină, ele v-au permis aceasta. Așa este. Voi ați fost ridicați ca să ieșiți afară din sistemul în care vă aflați și să fiți curățiți, dar voi l-ați adus înapoi. Eu sper că aceste lucruri vă pătrund în inimă, fiindcă ceea ce vă spun este Cuvântul Domnului. Bineînțeles, așa este.

Acum noi ne dăm seama că în timp ce Samson se afla în acel loc el și-a putut recunoaște greșelile pe care le-a făcut. El încă mai avea conștiință. În fața lui Dumnezeu el a conștientizat greșelile pe care le-a făcut. El a greșit în fața lui Dumnezeu și a eșuat în fața poporului. El stătea acolo ca o pildă și se gândea la ceea ce a fost el cândva și ceea ce este el acum, și recunoscându-și starea a strigat: „*Doamne, încă o dată!*”. O, dacă și Biserica de astăzi ar sta încă o dată liniștită pentru a privi spre zilele Cincizecimii, acolo unde am început și ar recunoaște starea în care ne aflăm acum! Unde am ajuns cu aceste învățături și dogme? Să ieșim odată afară din ele! Samson a strigat: „*Doamne Dumnezeule! Adu-Ți aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, dă-mi putere*”

numai de data aceasta, și cu o singură lovitură să mă răzbun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!”. O, dacă noi am putea face la fel astăzi, și am spune: „Doamne, adu înapoi lucrurile pe care le-am trăit!” El a știut că trebuie plătit un preț. Dar acum și voi știți acest lucru, că noi trebuie să plătim prețul.

Soția mea Meda mi-a spus: „Billy, tu te duci în toată națiunea și tot predici, dar ei fac mai departe aceleași lucruri”. Eu i-am răspuns: „În ziua judecării va fi derulată ca o mare bandă de magnetofon și din cer se va auzi o voce. Va fi vocea Evangheliei. *„Doamne Dumnezeu! Adu-Ți aminte de mine, Te rog; Dumnezeu, dă-mi putere numai de data aceasta, și cu o singură lovitură să mă răzbun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!* Acum stau în fața Ta, îndură-Te de mine”. Samson mai știa că există încă o șansă ca Dumnezeu să-l asculte încă o dată, chiar și în acea situație în care se afla el acolo. El a știut că mai există o posibilitate. O, Biserică, știi că mai există încă o posibilitate, indiferent de ce s-a întâmplat, indiferent de situația în care te afli?

Astăzi ne aflăm în acest loc și aflăm de deciziile pe care oamenii le-au luat. O decizie înseamnă să dai o mărturie. De pildă, ce înseamnă să ai o piatră, dar să n-ai un cioplitor în piatră care s-o poată prelucra, pentru a o face potrivită? Ce ajută să iei decizii dacă bărbații și femeile rămân așa cum sunt? Atunci sunt o grămadă de pietre neprelucrate, necioplite. De ceea ce avem noi nevoie astăzi este un pietrar, un cioplitor, un bărbat trimis cu Cuvântul lui Dumnezeu, confirmat cu puterea lui Dumnezeu, pentru ca lucrurile lumești să fie tăiate afară din noi, Biserica să fie scuturată, să se trezească și oamenii să fie aduși în starea de fii și fiice, fiind zidiți ca pietre vii în Casa lui Dumnezeu.

Desigur, Samson a știut că mai există o posibilitate ca Dumnezeu să-i asculte rugăciunea. O, dacă și noi am putea face la fel în această seară! Când încă mai era pe pământ, Isus a spus în Ioan 14:12: *„Adevărat, adevărat, vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu...”*. În Evrei 13:8 Biblia spune: *„Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!”*. Avem noi acum viața lui Hristos în noi? Facem și noi lucrările pe care le-a făcut El? Isus a spus: „Voi Mă numiți: «Domnul». Dacă Mă numiți «Domnul» atunci de ce nu faceți

ceea ce vă spun?”. Chiar dacă voi n-aveți mai mult de cinci membri în biserica voastră important este ca voi să le spuneți adevărul, atunci veți avea posibilitatea să vedeți că Dumnezeu vă va asculta.

Dar se pare că oamenii nu privesc la fel ca Samson. Ei nu primesc nimic. Ei spun: „Noi suntem în biserică”. Dar vedeți că Biblia spune că Laodiceea susține că este bogată. „*Pentru că zici: «Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic», și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol»*” (Apoc. 3:17). Nu știe și este de părere că n-are nevoie de nimic. Închipuiți-vă odată, dacă voi ați întâlni pe stradă un om care este orb și gol și voi i-ați spune: „Vino. Haide să te ajutăm să ieși din această situație”. Atunci cel puțin ar fi creată posibilitatea ca acel om să fie ajutat. Dar oamenii nici nu știu că ei sunt orbi și goi, această biserică laodiceeană nu mai are puterea să înțeleagă în ce stare se află: goală, ticăloasă, oarbă și nici măcar nu știe aceasta.

Hristos este afară și bate la ușă. El dorește să intre din nou, dar cei dinăuntru spun: „Noi n-avem nevoie de nimic. Noi avem totul”. Eu știu că multora nu le sunt străine aceste lucruri, dar să știți că acesta este Adevărul lui Dumnezeu. Cuvântul spune că ei nu mai au o privire clară. Voi le spuneți și ei astăzi sunt convinși că Cuvântul le-a vorbit, dar mâine ei merg mai departe și continuă în același fel: joacă cărți, merg la diferite partide și petreceri. Dumnezeu poate vindeca și mântui un om, dar după aceea ei spun: „Aceasta s-a întâmplat pur și simplu de la sine”. Dar eu vă spun că Satan le-a otrăvit gândurile și mintea astfel că ei nu mai sunt în stare să înțeleagă. Ei bat din palme și strigă „Amin!”, „Amin!”, „Amin!”. Totuși asta nu înseamnă absolut nimic. Eu am văzut că și păgânii fac aceasta. Desigur, ei au adunări mari și spun: „O, frate Branham, noi încă mai avem treziri”. Da, bineînțeles, dar ce fel de treziri aveți voi? În Kentucky noi am avut o denumire pentru aceasta. Li se spunea adunări atractive. Aceasta n-a fost o trezire, ci doar o imitație. Înțelegeți? Este ceva ce ne îndepărtează de Evanghelie. Nimic adevărat. Desigur, voi spuneți: „Noi am avut o adunare mare și dr. „X” a venit în oraș. Mii și mii de oameni au participat. Toate bisericile au colaborat la această lucrare. Noi am avut mari adunări de trezire”. Se povestește că oamenii au fost aduși la Cuvântul lui Dumnezeu? Dar ce este? Desigur, ei au întâlniri. Dar au o formă lumească. Bineînțeles că este așa.

Înțelegeți? Este o cunoștință învățată, iar apoi este înscenat un spectacol de felul celor de la Hollywood. Voi spuneți că aceștia sunt bapțiștii. Nu! Și penticostalii o fac la fel. Uitați-vă pe platformă. Bărbați și femei dansează și chiuie în așa fel încât aproape nu te mai poți uita într-acolo, atât de strâmte le sunt hainele. Este o rușine. Eu nu-mi găsesc cuvintele potrivite ca să descriu această rușine. Dar ei totuși își ridică mâinile și strigă: „Glorie lui Dumnezeu! Glorie! Aleluia!”. Eu vă întreb: de fapt, ce duh aveți voi? Credeți voi că Isus S-ar putea bucura împreună cu voi de astfel de lucrări? El disprețuiește așa ceva. Voi sunteți de părere că dacă ar veni Isaia, Ieremia, Amos sau vreunul din proroci n-ar osândi lucrările pe care le văd? Acești proroci s-ar împotrivi acestor lucrări. Bineînțeles, ei ar spune același lucru și astăzi: „Acel Dumnezeu căruia voi credeți că-I slujiți vă va nimici”. Tot ceea ce se petrece nu înseamnă absolut nimic. Totul este un spectacol, este prea mult Hollywood, iar puterea și Duhul lui Dumnezeu nu sunt prezente. Este un entuziasm, dar unde este puterea lui Dumnezeu? Ei nu sunt pregătiți să plătească prețul.

Samson s-a rugat sincer. Permiteți-mi să vă spun cum s-a rugat el la sfârșit: „*Doamne, să mor împreună cu filistenii!*” (Jud. 16:30). Dar aceasta este problema: noi nu vrem să plătim prețul, noi nu vrem să murim. Voi ați intrat în diferite anturaje dubioase cu oamenii, jucați cărți, urmăriți anumite emisiuni la televizor și faceți diferite lucruri neîngăduite. Dar apoi adunarea este goală. Voi vă înscrieți numele într-un registru și deveniți membrii unui cult. Aceasta este o lucrare făcută de oameni. Este entuziasm, dar de ceea ce aveți voi nevoie este Duhul Sfânt. Voi spuneți: „Noi îl avem”, dar voi nu lucrați după acest Duh. Dacă predicatorul predică cumva mai mult de o oră, atunci imediat sunteți în stare să-i chemați pe responsabili ca să-l tragă la răspundere – așa faceți. Voi vreți să mâncați prăjitura, dar în același timp vreți s-o și păstrați. Așa ceva nu merge!

Voi trebuie să vă predați, trebuie să plătiți prețul, trebuie să faceți ordine. Vă spun că întreaga Biserică are nevoie de o curățare, începând de la amvon până la ușier. Acesta este adevărul. Dar ei nu sunt pregătiți să plătească prețul. Dar Samson a spus: „*Doamne, să mor împreună cu filistenii!*” (Jud. 16:30). Înțelegeți? Voi trebuie să fiți pregătiți să muriți

înaintea Dușmanului care v-a învins. Fiecare trebuie să vrea să renunțe la toate ideile proprii, așa cum Samson a fost pregătit să plătească prețul, astfel ca puterea lui Dumnezeu să vină din nou peste el.

Ce este cu voi? Voi femeilor, sunteți voi pregătite să vă lăsați părul să crească lung? Eu vă întreb pe voi bărbaților, dacă aveți suficient curaj să spuneți acest lucru femeilor voastre. Voi ar trebui să fiți capul familiei voastre. Dar ea este gâtul care poartă capul și-l întoarce cum vrea ea – dar aceasta este în contradicție cu Cuvântul. Voi credeți că o trezire falsă ar scoate femeile din poliție sau din birouri și le va aduce acolo unde este locul lor? Nu! Ele n-o vor face niciodată. Doar dacă ele vor primi mântuirea o vor face, atunci nici nu va trebui să le spuneți ceva, căci ele își vor găsi locul lor fiindcă Duhul Sfânt le va călăuzi. Duhul Sfânt nu vă va conduce niciodată în contradicție cu Cuvântul. Sunteți voi pregătiți să plătiți prețul? Voi penticostalilor sunteți voi pregătiți să plătiți prețul? – aceasta-i întrebarea. Voi vedeți în ce stare de rușine vă aflați.

Samson era pregătit să plătească prețul ca din nou să se dezlănțuie puterea lui Dumnezeu. Mulți dintre voi spun: „Dar frate Branham noi avem o trezire”. Dar unde ați ajuns? Billy Graham a spus în mesajul său din Kentucky; când eram împreună cu el și luam micul dejun, el a luat Biblia și a spus: „Biblia este modelul lui Dumnezeu după care trebuie făcut totul”. Să spui aceasta este adevărat, dar s-o faci practic este un cu totul alt lucru. El a mai spus: „Când Pavel mergea într-un oraș și unul se pocăia, îl lăsa acolo, iar după un an acel credincios aducea alți treizeci, patruzeci la Hristos”. El spunea: „Însă eu merg într-un oraș și am acolo peste treizeci de mii de decizii pentru Domnul, iar după un an nu mai găsesc nici treizeci”. Apoi, arătând spre predicatori, a întrebat: „Care este necazul și unde este necazul? Predicatori leneși, voi sunteți de vină, fiindcă nu v-ați ocupat de oameni”. El a dat vina pe predicatori. Eu m-am gândit: „Este frumos ceea ce a spus, era corect”. Dar, de fapt ce a fost? Vedeți voi? Cine eram eu să-i spun marelui evanghelist cum este corect? Cine sunt eu ca să vorbesc cu Billy Graham? El ca „rob al lui Dumnezeu”, cum pot eu să-i spun ceva? Doar dacă m-ar întreba, atunci i-aș putea spune câte ceva. Eu aș fi dorit să-i spun: „Billy, ce fel de predicator obosit și leneș a avut Pavel pe care l-ar

fi putut lăsa în urma sa atunci, ca să se îngrijească de credincioși?”. Nu era nimeni în țară. Cine a avut grijă de acei pocăiți? Pavel nu i-a lăsat la decizia unuia, nu! Pavel a rămas acolo cu Cuvântul lui Dumnezeu până când devenea un fiu al lui Dumnezeu, pe care nu-l mai puteai ține liniștit. Dar cum este astăzi?

Deciziile ar trebui să dea naștere la fii și fiice ale lui Dumnezeu, care fac ordine în viața lor, se întorc la Cuvânt, se întorc la Evanghelie. Înțelegeți? De aceasta avem nevoie. Sigur, astăzi noi avem treziri. Dar ce fel de treziri? Niște treziri denominaționale. În anul 1944 bapțiștii aveau un slogan: „un milion mai mulți”. Dar ce au primit ei? Au avut ei o trezire? Așa se spune. Dar vedeți, după cincisprezece minute ei trebuiau să facă o pauză între serviciile divine, să facă o întrerupere între adunări pentru ca toți să aibă posibilitatea să-și fumeze țigările, apoi să intre din nou ca să asculte mai departe. Dar ce este aceasta? Unde rămâne curățarea? Ce putem noi face altfel? Biblia însă ne spune: „*Când va veni Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, vă va învăța toate lucrurile*”. Bineînțeles. Dacă astăzi le vorbești acestor oameni despre vindecare divină, atunci ei spun: „Aceasta a fost pentru un alt timp, dar nu pentru acum”. Ei spun: „Poate va veni din nou în Împărăția de o mie de ani”. Ce să faci atunci cu ea? Atunci noi vom fi schimbați și vom trăi veșnic. Astăzi este ziua mântuirii, astăzi este ziua. Vedeți cât de stricat este totul? Unde au ajuns penticostalii noștri? Închideți-vă ochii și gândiți-vă la cum a fost acum cincisprezece ani când am fost aici și ce aveți voi astăzi. Voi știți că aceasta este adevărat. Este păcat și este o rușine. Ei se depărtează tot mai mult de Cuvântul lui Dumnezeu.

Samson a știut că el decăzuse, știa că nu mai are puterea. El nu mai putea să țină piept acestor provocări ale timpului său. Cu toate că mecanismul era prezent, erau aceiași mușchi, mâna cu care a luat falca de măgar și cu care a nimicit o mie de filistenii era acolo, aceiași umeri și același bărbat era acolo care a luat porțile orașului Gaza și le-a dus în vârful muntelui. O, aș putea să vă spun ceva în acest loc. El era conștient că nu mai putea ține piept provocării ceasului.

La fel Biserica știe că noi nu ne putem împotrivi provocărilor. Este prea multă imoralitate. Vedeți în ce stare am ajuns noi? Dar ce

încercăm noi să facem? Se încearcă o consolare prin alăturare la biserici și oamenii sunt subjugați în denomiinații care nu cred în vindecarea divină și în puterea lui Dumnezeu. Dar cum pot merge doi oameni pe același drum? Doar dacă ei se învoiesc. Dar dacă noi ne înjugăm împreună cu necredincioșii, atunci ce se întâmplă? Astăzi se spune: „Numărul oamenilor contează”. Dar nu este așa. Dumnezeu Se uită la caracter. Așa cum atunci Eliezer a plecat să găsească o mireasă pentru Isaac, iar apoi a trebuit ca ea să fie îmbrăcată și împodobită. Rebeca a trebuit să stea liniștită și să asculte mesajul. Dar astăzi de abia mai găsiți un caracter care poate sta liniștit ca să asculte tot ce se spune în mesaj. Cineva i-a atras în altă direcție, ei nu mai vor să asculte, așa este. Dar Eliezer a transpirat și a adus mesajul.

Samson știa că nu mai are putere. El avea aceiași mușchi și tot ce aparținea de partea mecanică. Astăzi noi avem totul. Îi avem pe episcopi, cardinali, papii și ierarhia, avem clădiri mari și mulți bani – avem toată mașinăria. Dar la ce folos sunt toate acestea dacă ele sunt o aramă sunătoare și un chimval zângănitor? Noi suntem conștienți că nu suntem în stare să ținem piept provocării ceasului.

Ce vedem întâmplându-se în Rusia în acest timp? Vedem cum comunismul se răspândește pe pământ, dar ce este? Cineva a avut curajul să-și prezinte convingerea. Dar doar un procent din toată Rusia sunt cu adevărat comuniști. Restul de 99 la sută este așa zisa creștinătate. Cel puțin așa se spune, dar ei nu posedă această putere a Evangheliei. Ce este necesar? Ei au bani și posedă totul, dar ei n-au curajul și harul. Ce are nevoie Dumnezeu astăzi în Rusia, este un bărbat care să fie înarmat cu puterea lui Dumnezeu, cu puterea Duhului Sfânt

Samson era conștient de ceea ce avea nevoie. Înțelegeți? Noi am putea aduce înapoi la adunare întreaga Americă, dar nu despre aceasta este vorba, nu de asta avem nevoie. Ucenicii au primit-o atunci de Cincizecime. După ce timp de trei ani ei predicaseră și umblaseră împreună cu El, Isus le-a spus să aștepte făgăduința. Dar nici Biserica nu Îl are încă; și Ea are nevoie de același lucru.

Samson a știut de ce are nevoie. Ceea ce avea el nu era suficient. Acum denomiinațiile n-o pot face, fiindcă ele învață împotriva

Cuvântului. Știți voi că Samson a recunoscut că el nu posedă nimic de la el însuși. Pământește văzut, el avea tot ceea ce era necesar. Dar fiți atenți la Samson. Filistenii își sărbătoreau nestingheriți victoria, însă n-au văzut că Samson își ridicase capul spre cer și se ruga în inima lui, mișcându-și doar buzele în timp ce lacrimile îi curgeau pe obraji. Filistenii n-au văzut aceasta. Ei aveau marea lor distracție dar Samson își dorea ca Dumnezeu să Se descopere încă o dată acestor Izabele.

O, dacă am avea și noi astăzi câțiva ca Samson, care să se poată ridica! O, Biserică! Nu o denotație nouă, nu dogme noi sau o mișcare a ploii târzii. Noi avem nevoie de puterea lui Dumnezeu. Samson era conștient de ceea ce se va întâmpla în clipa când Dumnezeu va răspunde rugăciunii lui, el era pregătit de confruntare. Peste el era o seriozitate mortală. O, dacă și adunarea, biserica din seara aceasta ar putea să-și recunoască starea având o seriozitate mortală. Chiar dacă va fi silită să renunțe la tot ce iubește și prețuiește în această lume. Dacă astăzi bărbații și femeile ar fi în stare să înțeleagă că voi trebuie să vă despărțiți de tot ce este în lume. Voi predicatorilor, nu veți mai avea pe cineva care să vă bată pe umeri și să vă spună: „A fost atât de frumos! După asta, mergem împreună la înot.” Când veți arunca afară toate jocurile din adunările voastre, loteria, ospețele voastre și tot ce se mai face astăzi, ca să vă întoarceți înapoi la Cuvânt? Sunteți voi pregătiți s-o faceți? Nu, nu, voi nu sunteți pentru că nu vreți să plătiți prețul. Nu, nu, nu! Voi vă temeți că vă vor numi „demodați”. Dar dacă ați face-o atunci Dumnezeu v-ar numi „binecuvântați”. Sunteți voi pregătiți să muriți? Acesta este necazul: voi doriți să trăiți cu lumea, cu puțin Hollywood și totuși doriți să se descopere viața lui Dumnezeu. Dar acest lucru este imposibil, pentru că aceasta n-o să se amestece niciodată cu lumea.

Isus a spus: „*dacă grăunțele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur*”(Ioan 12:24). Înțelegeți? Dacă moare, atunci răsare o viață nouă. O, Biserică, care ești numită după Numele lui Isus, ce Biserică minunată! Ce a făcut Isus? Sunteți voi pregătiți să muriți? Voi „Adunările lui Dumnezeu”, bapțiști, metodiști, prezbiterieni și toți ceilalți, sunteți voi pregătiți să muriți? Sunteți voi pregătiți să plătiți prețul, să aduceți jertfa în mod sincer? Să nu spuneți doar așa: „Eu voi

încerca”. Fiindcă atunci voi încă nu sunteți pregătiți s-o faceți. Voi trebuie să fiți gata să plătiți întregul preț: să muriți. Voi taților și mamelor, sunteți voi de acord să ridicați altarul casei împreună cu copiii voștri? Sunteți voi pregătiți să citiți Biblia și să vă rugați? Sunteți pregătiți să măturați cărțile de joc de pe masă și să vă adunați copiii în jurul vostru? Să le pregătiți năzuința lor pentru binecuvântările lui Dumnezeu care vor veni. Sunteți voi pregătiți să ridicați un altar în familie? Sau vreți să faceți în continuare cum ați făcut până acum? Vreți să continuați așa? Atunci nu sunteți pregătiți să plătiți prețul.

Eu mă rog să ajungeți în acea stare ca Samson. „O, Doamne, lasă-mă să mor, dar răspunde Tu!”. Eu am văzut pe mulți care au venit la altar și Duhul Sfânt a venit asupra lor, dar ei nu vor să moară; ei doresc să trăiască mai departe în această lume. Voi nu puteți sluji la doi stăpâni în același timp. Sunteți voi pregătiți să anulați totul și să-i slujiți lui Dumnezeu? Chiar dacă trebuie să plângeți și să strigați: „Doamne, încă o dată!”. Voi penticostalilor, adunările lui Dumnezeu și toți ceilalți, sunteți voi pregătiți să plătiți prețul? Sunteți voi pregătiți să-I spuneți Domnului: „Doamne, încă o dată!”, „Doamne, încă o dată!”? Voi stați aici așa. Chiar dacă n-ați avut curaj până acum, fie ca Duhul lui Hristos să vă miște, să-i strângeți mâna fratelui trinitar, fratelui unitarian și unii altora. Unde v-au condus toate organizațiile? V-ați măcinat unii pe alții și v-ați ridicat garduri, v-ați ațâțat unii împotriva altora, așa că nu mai vorbiți nici pe stradă unii cu alții. O, noi ar trebui să ne topim împreună, formând o unitate, un lut frământat. Sunteți voi pregătiți să strigați: „Doamne, permite să se întâmple încă o dată!”? Dacă voi sunteți pregătiți atunci Dumnezeu va asculta cu siguranță rugăciunea voastră.

Fiți atenți! Când acel bărbat Samson stătea acolo, el era orb. El cunoștea prețul și știa că trebuie plătit. Totuși a spus: „*Doamne, dă-mi putere numai de data aceasta, să mă răzbun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!*”. Când a înălțat această rugăciune, Dumnezeu l-a ascultat și a primit o putere nouă. Duhul lui Dumnezeu a venit și mușchii săi au început să se miște. O, dacă Duhul ar putea veni asupra noastră, dacă și noi am putea avea adunări de rugăciune, să simțim că puterea lui Dumnezeu ne străpunge până când Duhul Sfânt ne pătrunde în mod puternic! Nu imitația! Ci adevăratul Duh Sfânt vine și tainele inimii sunt

descoperite și puterea lui Dumnezeu se descoperă pentru ca tot ce este rău să fie scos afară. Samson a spus: „*Să mor împreună cu filistenii!*”, căci eu sunt născut pentru a-i nimici. Puterea a mișcat tot ce era în el, mușchii i s-au întărit și Duhul lui Dumnezeu lucra în el. Samson a îmbrățișat amândoi stâlpii de la mijloc pe care se sprijinea casa, și s-a rezemat de ei, s-a plecat cu toată puterea, și casa a căzut peste domnitori și peste tot poporul care era acolo.

Ceea ce avem noi nevoie acum este o rugăciune sinceră: „Doamne, încă o dată!”. De mult timp ar fi trebuit să fim în țara făgăduită, dar noi ne plimbăm în pustie ca Israelul. Ei au vrut o lege, au vrut să facă ei personal ceva. Primiți-L pe Hristos! Voi nu puteți face nimic bun de la voi. Voi vreți o învățătură cu care vreți să vă înălțați, ca să vă deosebiți de ceilalți. Vedeți unde am ajuns? Noi suntem orbiți. Toată construcția denominatională s-a prăbușit. Așa a fost întotdeauna când Dumnezeu făcea ceva. Atunci toate celelalte se prăbușesc. A fost cea mai mare biruință a lui Samson. Eu îmi doresc ca Biserica Dumnezeului Celui viu să stea astăzi în această postură și să strige: Doamne, încă o dată!, încă o dată trimite-ne o trezire, chiar dacă prețul ar fi tot ceea ce am, trimite o trezire peste mine!

Aici în acest grup unde sunt adunați aproximativ trei sute de persoane, să strigăm cu o singură voce: Doamne Dumnezeule, încă o dată! Lasă-mă să-L văd pe Isus Hristos ca fiind același ieri, azi și în veci, ca să aflu că El este aproape de mine, că El este prezent în acest loc ca să mă ajute. Eu sunt pregătit. Așa este. Predați-vă Domnului pe deplin și atunci Dușmanul este biruit. Voi penticostalii ați ajuns în acest punct al deciziei, voi v-ați născut ca să biruiți puterea Dușmanului. Vreți să strigați și voi: „Doamne, încă o dată!”? Prieteni, nimiciți-i pe dușmanii voștri înainte ca ei să vă nimicească pe voi. Întoarceți-vă la adunările vechi de rugăciune, veniți la vechea pocăință, rămâneți în fața altarului până când veți fi primit iertarea. Femeile să străpungă în rugăciune, ca în următoarea zi să nu vină vopsite și machiate în adunare sau oriunde altundeva. Natura Duhului Sfânt vă va învăța ce este corect. Bineînțeles că atunci nu veți mai vedea femei care umblă într-o îmbrăcăminte sexy. Atunci veți vedea că bărbații au încredere în ele. Mai demult bărbații erau bărbați curajoși și capul casei. Dar ce este astăzi cu americanii? Aici

este un învățat din Grecia care se uită la mine. Acest cărturar a ascultat benzile de magnetofon cu predicile mele înregistrate, apoi el a venit la mine și mi-a spus: „Frate Branham, eu știu că tu n-ai pregătire, dar vestirea ta și mesajul se potrivesc atât de perfect, într-o conformitate deplină cu textul original al Bibliei. Tot ceea ce spui tu este exact și corespunde cu Scriptura”. El a venit la mine și mi-a spus ce înseamnă Laodiceea, mi-a spus cum va veni această epocă a femeilor care vor stăpâni. Este o epocă a femeilor. Înțelegeți de ce am ajuns noi în această stare?

Sunteți voi de acord să vă întoarceți înapoi ca să poată avea loc o trezire? Vreți să faceți ceea ce este corect? Femeile spun: „Este dreptul meu ca cetățean american ca să fac ceea ce vreau”. Chiar așa? Dar care este dreptul divin? Voi știți că un țap se va împotrivi mereu. Dar o oaie va renunța la toate drepturile proprii și-L va urma. Dacă cu adevărat voi sunteți copii ai lui Dumnezeu atunci vă veți lepăda de toate drepturile voastre americane și veți preda toate drepturile voastre Duhului Sfânt. Vreți să spuneți: „Doamne, încă o dată!”? O, Biserică, părăsește Hollywoodul cu Dalila lui! Aceasta vă va goli de viața spirituală din voi. Părăsiți-o! Părăsiți Hollywoodul vostru de pe platformă. Părăsiți toată strălucirea și toate aceste structuri mari ale acestei lumi pe care vreți să le potriviți în adunările voastre! Se spune: „Aici la noi vin oameni de afaceri, aici intră banii”. De fapt aceasta dovedește că unde este comoara voastră acolo este și inima voastră. Întoarceți-vă cu toată inima voastră la Dumnezeu și la Cuvântul Său!

Hai-deți să strigăm cu toții: Doamne, încă o dată! Arată-ne încă o dată prezența și puterea Ta. Isus a spus: „*Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu voi fi cu voi și în voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*” (Ioan 16). „*Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl*” (Ioan 14:12). Să nu pretindem doar că credem, ci să fim niște credincioși adevărați. Prieteni, Isus nu este mort. El a înviat dintre cei morți și este prezent în mijlocul nostru acum. Dacă El nu m-ar sprijini și nu m-ar ajuta eu n-aș fi putut spune ceea ce am spus. Eu știu că El este aici, El dovedește că este aici. El este întotdeauna aici ca să-Și confirme Cuvântul. Ce ar spune El

dacă ar sta astăzi în acest loc? El S-ar fi întors și ar fi spus exact același lucru pe care l-a spus deja: Înapoi la Cuvânt! Voi spuneți: „Isus este Acela care a vorbit?”. Dacă El n-ar fi spus aceste lucruri, atunci nici eu nu le-aș fi spus. Cum poate fi dovedit? Bine. Acum plecați-vă capetele și haideți să ne rugăm.

Tată ceresc, robii Tăi pot cere ceea ce au nevoie și pot vesti Adevărul în fața poporului. Dar totuși ar fi doar o mișcare a buzelor omenești care vorbesc unei adunări. Dar unde este descoperită puterea Ta supranaturală acolo se întâmplă semne și minuni, lucruri inexplicabile. Când Tu umblai pe pământ i-ai vindecat pe bolnavi. O femeie s-a atins de haina Ta și Tu Te-ai întors și ai întrebat: „*Cine s-a atins de hainele Mele?*” (Mar. 5:30). Tu n-ai știut, dar Dumnezeu care locuia în Tine cunoștea toate tainele inimilor. Biblia spune: „*Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător; mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii*” (Evrei 4:12). Tu i-ai spus acelei femei ceea ce avea și i-ai spus: „*Fiică, credința ta te-a mântuit; du-te în pace, și fii tămăduită de boala ta*” (Mar. 5:34). Tu ai mai spus: „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai... Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu, de asemenea, lucrez*” (Ioan 5:19, 17).

Dacă Tu ești prezent în mijlocul nostru în această seară, atunci Tu vei face tot ce Ți-a arătat Tatăl. O, Doamne, adu Tu încă o dată această Biserică în postura ei adevărată. Toți oamenii din rândul de aici, metodiști, bapțiști, penticostali, catolici, prezbiterieni, toți care au venit. Te rog nu te uita la numele după care se numesc. Privește dacă Sângele este asupra lor. Tată sfânt, Te rog fă-i să nu se mai uite la denumirea denominațiunii după care se numesc. Căci Cincizecimea nu este o denumire, ci este o trăire, o experiență a fiecărui bărbat și a fiecărei femei care și-a pus încrederea în Tine. O, Doamne, vindecă pe cei bolnavi, salvează pe cei pierduți și personal adu-Ți cinstea. Acum eu predau în mâinile Tale această adunare împreună cu vestirea făcută în slăbiciune. Eu nu sunt în stare să aduc Cuvântul. Totuși am încredere deplină că Duhul Sfânt va lua Cuvântul și-l va descoperi oamenilor ca ei să-l cunoască și să înțeleagă scopul pentru care a fost trimis. Eu mă simt

foarte smerit. Nu ca să mă deosebesc, ci ca să fiu sincer și cinstit cu oamenii, pentru că Îl cred pe Dumnezeu. Dacă eu nu pot să lucrez cinstit cu copiii Tăi, atunci cum pot fi eu sincer în fața lui Dumnezeu? Doamne, Te rog confirmă aceasta acum în fața poporului. Oamenii să știe că trăim în umbra venirii Tale și noi trebuie să ne pocăim și să ne întoarcem la credința părinților noștri.

O, Doamne, eu predau totul în mâinile Tale. Salvează-i pe cei păcătoși, umple-i cu credință pe cei necredincioși, vindecă-i pe cei bolnavi, adu cinste Numelui Tău. O, Doamne, de am striga cu toții într-un gând: „Doamne, încă o dată!”. Permite ca aceasta să se întâmple încă o dată, noi Te rugăm aceasta în Numele lui Isus.

Cu capetele plecate în rugăciune, gândiți-vă la acest lucru și vă rog spuneți așa: „Doamne, eu sunt acela? Ce pot eu să fac? Ce trebuie să fac?”. Cercetați-vă personal și în timp ce cântările sunt cântate liniștit, gândiți-vă la ceea ce a fost spus în mesaj. Dacă simțiți că aveți nevoie de Dumnezeu, atunci vă puteți ridica mâinile. Plecați-vă capetele și indiferent de ceea ce aveți nevoie, spuneți: „Doamne, adu-Ți aminte de mine!”. Aveți credință în Dumnezeu acum. Nu vă îndoiiți. Credeți și veniți înaintea Lui cu problemele voastre. Fie ca El să vă vorbească. El îți spune: „Eu îți dăruiesc toate lucrurile pentru care M-ai rugat”.

Spuneți, „Eu sunt aici, sunt orb și gol. Mie îmi este rușine, dar totuși eu stau aici în Fața Ta. Eu recunosc și mărturisesc că sunt un creștin, dar totuși am trăit altfel decât spune Scriptura. Mie îmi este rușine. Doamne, îmi pare rău! Te rog vindecă-mi trupul, vindecă-mi sufletul și fă din mine proprietatea Ta. Eu simt Duhul Tău Sfânt peste mine. Fratele Branham a spus că Tu ești aici în mijlocul nostru. Eu o cred acum. Eu am nevoie de Tine, știi că ești prezent”.

Dumnezeul cerurilor va răspunde rugăciunilor voastre. Credeți acum. Permiteți ca acest mesaj să cadă în adâncul inimilor voastre. Haideți să ne rugăm. Credeți. Nu vă îndoiiți!

Doamne, eu am folosit acest timp ca bărbații și femeile să aibă posibilitatea să se cerceteze. Fără îndoială, pentru unii a fost un mesaj străin. Tu cunoști totul, știi că acesta este adevărul. Astăzi după amiază,

când stăteam în camera mea, Tu mi-ai adus aminte de acest lucru, de acest mare bărbat Samson care a trăit odată și apoi starea în care el a ajuns. O, Tată, la fel cum Samson a vrut să moară pentru sine, să moară împreună cu ceilalți pentru ca să se descopere biruința lui Dumnezeu, conform făgăduinței, fie ca și noi să ne lepădăm de toate gândurile și activitățile noastre din adunări. Noi ne-am gândit că timpul minunilor a trecut fiindcă așa am fost învățați. Ajută-ne ca noi să vedem astăzi că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Te rog ca această adunare să simtă mâna lui Dumnezeu și apoi ei să vină și să se pocăiască.

O, de ar izbucni din acest loc o mare trezire, astfel ca toți filistenii să fie bătuți și tot ceea ce este lumesc să fie scos afară. Când ei vor pleca în seara aceasta din acest loc ei să fie exemple și să se întoarcă din nou așa cum ai făcut-o atunci cu cei doi ucenici care erau în drum spre Emaus. Pe drum Tu le vorbeai ucenicilor și totuși ei nu Te-au recunoscut. Înțelegeți? Mulți sunt sinceri, merg la adunare, dar ei n-au fost învățați corect. Dar când Tu ai intrat în acea odaie cu ușile închise, ai făcut ceva la fel cum ai făcut și înainte de răstignire. Ei au recunoscut că Tu ești Cel înviat dintre morți, ei puteau pleca cu inima și cu picioarele ușurate. „Ucenicii au zis unul către altul: «Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?»” (Lc. 24:32). O, de s-ar întâmpla acest lucru încă o dată Doamne!

Vino în această adunare, Doamne, și fă aceleași lucruri pe care le-ai făcut înaintea răstignirii, pentru ca această adunare să știe că robul Tău nevrednic n-a mințit, ci a spus numai adevărul. Noi Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Acum nu putem avea un rând de rugăciune. Eu nu știu dacă au fost împărțite bilete de ordine pentru rugăciune. Astăzi nu este posibil să-i chemăm fiindcă încăperea este prea plină și nu avem suficient loc, dar aș dori să întreb câți de aici sunteți bolnavi, ridicați vă rog mâna. Dacă aveți nevoie ceva de la Dumnezeu sau dacă aveți nevoie pentru alții atunci vă rog ridicați scurt mâna voastră și ne vom ruga. Acum vă rog fiți respectuoși. Să nu trecem pe lângă a recunoaște acest mesaj de astăzi. Dacă Isus ar fi stat aici pe platformă, îmbrăcat cu acest costum și dacă voi ați veni la El și L-ați ruga: „Isuse, Te rog vindecă-mă!”, atunci ce v-

ar spune El? El ar spune: „Eu te-am vindecat deja”. *„El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți”* (Is. 53:5). Prețul a fost plătit deja. Trebuie doar s-o credeți.

Voi spuneți: „O, dacă eu aș putea să cred că El este aproape de mine!”. Acest lucru s-a întâmplat acum două mii de ani. Dar Biblia spune că El este același ieri, azi și în veci. Noi dorim să-L vedem, iar El va lucra în același fel.

Voi predicatorilor, eu doresc să vă dau un verset biblic unde este spus că El este un Mare Preot care are milă de slăbiciunile noastre. Ce a făcut și cum a lucrat El atunci? Pe pământ El era Mare Preot, dar era mai mult decât atât, era Marele Dumnezeu.

Înțelegeți cum puteau primi oamenii ceva din partea Lui? Când acea femeie I-a atins haina, Isus S-a întors spre ea și i-a zis...Toți ceilalți au negat, dar El i-a spus: „*Fiică, credința ta te-a mântuit; du-te în pace și fii tămăduită de boala ta*” (Mar. 5:34). Dar Duhul lui Dumnezeu care era în Hristos, El, Emanuel S-a întors spre mulțime și i-a spus femeii necazul ei și apoi: „Credința ta te-a vindecat”. Este așa? Dacă El este Marele Preot atunci poate simți și avea milă de slăbiciunile noastre; atunci El este același Mare Preot, și El trebuie să facă la fel.

Cei mai mulți dintre voi îmi sunt străini. Îl cunosc pe fratele Dalton, pe unii din rândul din față, pe unii din Kentucky. În spate i-am mai văzut pe frații Gene și Leo Mercier, și îi văd și pe fratele și sora Dauch. Vă rog frumos rămâneți în rugăciune. Acum aș dori să vorbesc unor oameni pe care nu-i cunosc. Acum, în aceste momente, rugați-vă.

Dacă El este același ieri, azi și în veci, iar voi Îi atingeți haina atunci Duhul Său va lucra prin noi; dacă voi ați deschis canalul corect astfel încât Duhul poate să lucreze conform Cuvântului, atunci se vor întâmpla aceleași lucruri. Trebuie să fie la fel. El este Dumnezeu. Un măr are viața lui, un lămâi are viața lui. Întotdeauna voi veți purta rodul pomului respectiv. Dar dacă noi avem viața lui Hristos în noi atunci viața Lui se va descoperi, viața Duhului și roada Duhului. Voi veți avea viața învierii lui Hristos. Hristos a dat acest mesaj Bisericii Lui: „Duceți-vă în

toată lumea și predicați Evanghelia”. Milioane de oameni n-au avut posibilitatea să asculte Evanghelia, națiuni întregi n-au ascultat Evanghelia. El a spus: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură*” (Mar. 16:15). „*Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu...*” (Ioan 14:12). Cine sunt aceștia? Toți, în toate timpurile. Înțelegeți? Aceasta este însărcinarea. Voi să-mi arătați unde a retras Domnul această poruncă. Oamenii au ideile lor, dar nu sunt ideile lui Dumnezeu. Domnul v-a poruncit să mergeți în toată lumea și să vestiți Evanghelia oricărei făpturi.

Aici se încheie predica fratelui Branham.

Fratele Frank: Îmi pare rău că slujba de vindecare nu este înregistrată. Dumnezeu a confirmat Cuvântul Său în mod puternic. Ca de fiecare dată, și în această adunare din Phoenix, S-a descoperit ca fiind Același. Vă rog ca toți să vă plecați capetele și să rămâneți în duh de rugăciune înaintea Feței lui Dumnezeu.

Noi am auzit că totul este pregătit pentru noi, dar noi trebuie să acceptăm și să credem, iar apoi o vom primi. Credeți acum că prin Golgota, Dumnezeu v-a dăruit fiecare binecuvântare prin Isus Hristos: salvarea sufletului, eliberarea de toate legăturile, vindecarea de orice boală. Cuvântul lui Dumnezeu este veșnic valabil. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci.

Dragi frați și surori, stimați prieteni, noi am primit multe scrisori de la cei ce au primit vindecarea, mântuirea și eliberarea, în timp ce ascultau predicile de pe benzi. Isus este același. Acesta este ceasul vostru, clipa când Cuvântul lui Dumnezeu va fi confirmat în viața voastră, în duh, trup și suflet. Amin.